

AU EM SPORTIVI, DAR N-AVEM INSTRUCTORI!

(Urmare din pag. 1)

După părerea mea, din două motive: 1. Din anul 1970 nu s-au mai inițiat cursuri de formare a instructorilor, în timp ce numărul sportivilor a crescut considerabil; 2. Multe dintre cei care au absolvit școlile de instructori au uitat că poartă asupra lor un carnet și nu au mai activat.

PĂRERILE UNOR FOȘTI INSTRUCTORI

Au notat numele citorva foști instructori și am por- nit să-i căutăm, pentru a afla de ce s-au retras dintr-o muncă care, cîndva, i-a pasio- nat.

Log. Gheorghe Belec (Fabrica „Tăștăra” Iași), fost jucător de handbal și atlet de categorie a doua: „Cînd am devenit instructor aveam o muncă de mai mică răspundere în fabrică. Acum, sînt șeful serviciului C.T.C. și trebuie să-mi dăruiesc cu grijă orele libere. Am mult de lucru. Timpul care-mi rămîne nu-mi ajunge nici pentru familie. Apoi am fost de- cezurat și de vechile conflicte pe care le aveam cu direcția fabricii, cînd era vorba să se înființeze vreo acțiune pe linie de sport”.

Florin Strat (tehnician elhi- mist la Fabrica „Tăștăra” Iași), fost ciclist de performan- ță: „Am lucrat timp de 10 ani ca președinte al comisiei jude- țene de ciclism. Începutul a fost promițător. Îmi amintesc cu plăcere de cursele care se desfășurau săptămînal pe drumuri practice, denivelate. Acum avem șosele asfaltate și, para- doxal, nu mai putem organiza concursuri. Motivul? Nu dispunem de biciclete și de piese de schimb. Din 1964, cînd s-au cum- părat ultimele două biciclete de curse, a dispărut, treptat-trept, activitatea competițională din Iași. Vrem să facem sport, dar mai întâi trebuie, după umila mea părere, asigurate acele bu- nuri materiale necesare pentru nevoile secțiilor de ciclism. Al- tfel, ne înșelăm singuri”.

Sîntem de astă dată într-o localitate situată la sute de kilometri de departare. Părțile tîrîrului sîntaș, Jucaru, instructor al echipei de oină din comuna Rîmnicul, județul Bu- zău, concorda cu cele ale cole- gilor lui de la comuna „Tăș- tăra” din Iași într-un punct: neapăsarea organelor sportive lo- cale față de munca pe care o prestează.

Totuși, nu am abdicat în fața greutăților — ne mîntuie- ștege Jucaru. Ne-am pregătit cum am putut, am fă- cut cu toții eforturi personale și am reușit să ne calificăm în finala pe țară a campionatului național de oină din anul 1969”.

DOAR 13 ANTRENORI ÎN JUDEȚUL VASLUI

N-am adresat, în continua- re, tovarășului Gheorghe Alexandru, președintele C.J.E.F.S. Vaslui, în care concursurile au mai mult un caracter de activitate com- petițională de masă.

— În județul nostru sînt doar 13 antrenori: 13 se ocupă de centrele de pregătire și inițiere, iar 5 lucrează cu diferite echipe. Restul formațiilor au instructori voluntari. În total, funcționează 285 de instructori, dintre care 161 în mediul rural.

— Să înțelegem că apreciați drept satisfăcătoare rețeaua de cadre voluntare?

— Nicicum. La oraș există încă asociații care nu au echipe și nici un fel de activitate, pen- tru că lipsește mina omului pri- cipal. În mediul sîtesc, cred că evidenta nu mai corespunde. Nu cunoaștem realitatea, întrucît de mai bine de doi ani nu ne-am învîntat, într-o constanță de ur- cur sau cu alte prieteni, cu in- structorii, nu am organizat noi cursuri.

— Legea nr. 29 din 28 de- cembrie 1967 delimitează atri- buțiile consiliilor de sportivitate lo- cale, sindicatelor și U.T.C.- ului în problema asigurării cadrelor voluntare. Decu-...

— Sarcinile se cunosc, într-a- devar, dacă există multă preocupare din partea celor trei factori menționați de dv. se gă- seau posibilități pentru mărirea rezervelor de sportivitate de specialitate. Noi am intervenit la Comitetul județean U.T.C. și la Consiliul sindical județean pentru ca împreună să acțio- năm în această treabă comună. Noi asigurăm materialul didac- tic și lectorii, respectiv, iar sin- dicatul și U.T.C.- ul dădorea să selecționeze cursanții și să se ocupe de celelalte mai multe pro- bleme administrative. Dar inten- țile noastre au rămas deocam- dată în stadiul de proiecte.

— Am vizitat pe tov. Merchea Calăita, șeful Secției sport și tu-

rism a Comitetului județean U.T.C. Vaslui.

— Majoritatea instructorilor de la sate, ne-a spus la începutul discuției intercalat, sînt că- dre didactice, care muncesc pe linie de sport alături de ducă- rează școlii. În perioada vacan- țelor nu mai putem conta pe ei, pentru că foarte mulți sînt na- vești și nu-i mai găsim în com- unele respective. De aceea, pentru viitoarele cursuri de in- structori vom recruta anual persoane cu domiciliul stabil. Avem în plan organizarea unor cursuri de specializare în atlet- ism, handbal și oină, sporturi care se pot practica cu bune re- zultate în județul Vaslui.

Ne-am adresat și altui repre- zentant al organelor locale, tov. Ion Nedeu, membru în Biroul Executiv al Consiliului județean al sindicatelor.

Pînă acum ne-am cam ta- sat treburile unul pe altul și, în consecință, AM NEGĂLAT FON- DUL DE CADRE AL ACTIVITĂ- ȚII SPORTIVE. Sincer mă- rîresc, EU UNUL, CARE RĂ- SPUND DE SPORT, NU CUNOSC SUFICIENT SITUAȚIA CADRE- LOR VOLUNTARE DIN ASO- CIAȚIILE SINDICALE ALE JU- DEȚULUI. Cîrt este că avem mulți tineri în județul Vaslui dornici de activități sportive și n-avem instructori.

SI ÎN BRAILA, NUMA- RUL INSTRUCTORILOR ESTE EXTREM DE MIC

I n discuțiile noastre și alte persoane autorizate ne-au furnizat răspunsuri conlu- dente.

Vasile Manea — președinte C.J.E.F.S. Braila: „Dacă am face un sondaj, am constata cu părere de rău că NUMĂRUL INSTRUCTORILOR ESTE EX- TREM DE MIC FAȚA DE NECESITĂȚILE ACTUALE. Aps- angamentul instructorilor în munca lor de activități sportive voluntare este redus, deoarece nici noi nu am înțeles și-l su- mulăm, să-l angrenăm în tron- tul nostru comun”.

Constantin Bărbulescu — pre- ședintele C.M.E.F.S. Călărași: „Am organizat în luna mai a anului trecut un curs de in- structori la atletism, volei și handbal. S-au înscrie 31 de ti- neri. După două-trei lecții au mai rămas doar 12 elevi, exact cei care urmau să se calibre în jocul de handbal. După părerea mea, cauza principală a retra- șerii în masă de la cursurile noastre este constatărea selec- ției defectuoase. La handbal au fost recrutați oameni cu tragere de inimă pentru vîntoarea lor muncă, dar la celelalte două ramu- de de sport, organizațiile U.T.C., sindicatele și consiliile asocia- țiilor sportive au considerat sar- cina alegerei viitorilor instruc- tori ca pe o treabă minoră”.

CITEVA CONCLUZII

Cu toate că ancheta noastră nu și-a propus să epuizeze toate aspectele problemei, să încercăm, totuși, cîteva concluzii:

● Există o nevoie comună de cadre, resimțită acut în rîndurile asociațiilor sportive, în special în cele de la sate.

● În munca lor, instructorii se lovesc adesea de greutăți. S-a înșelăm, nu de puține ori, că bunele lor intenții să nu se poată materializa, din cauză unor neglijențe sau in- terese mîndre financiare.

● Pasivitatea instructorilor voluntari, acești oameni care- și sacrifică orele de răgaz pen- tru ca o echipă sau alta să reprezinte cu cinste asociația sau uzina respectivă, ar tre- bui mai mult apreciați și sti- mulați.

● E necesară o selecție ri- guroasă a celorlora cărora li se încredințează nobila misie- ne de instructori voluntari. Să fie recrutați tineri și virșnici fideli activității sportive.

● În sfîrșit, se impune de urgență înființarea unor consi- liuri pentru reînnoșirea cunoș- tințelor actualilor instruc- tori. De asemenea, să se or- ganizeze cît mai multe cursuri de cadre voluntare, cu un con- ținut corespunzător formării unor instructori temeinic pre- gătiți.

NOTIUNEA DE CONCURS TREBUIE REPUSĂ ÎN DREPTURI

Marian Slavic, inotătorul nr. 1 al anului 1969, și-a reluat de cîteva zile pregătirile. Cel mai apropiat obiectiv: concursul internațional de la Bremen.

Federatia de specialitate a pu- blicat nu de mult calendarul pe anu- lul 1970 rezervat inotătorilor din țara noastră. El nu este vast: concursul de primăvară (în toate țările de pe continent se desfășo- ră, la aceleași date, campio- natele naționale în bazin acoperit), cel al școilor sportive de elevi, campionatele repu- blicane de copii, juniori și seniori, iar prin luna decem- brie concursul șpanetelor. Cu alte cuvinte, la fel ca în '69, în '68 sau '67. Doar da- tele și, într-o oarecare măs- ură, ordinea lor de desfășu- rare diferă, dar faptul nu prezintă nici o importanță.

Asadar, în anul campio- nator european, SPORTIVI- LOR FRUNTAȘI LE SINT REZERVATE DOAR DOUĂ COMPETIȚII OFICIALE PE PLAN INTERN: una la în- ceputul lui aprilie și alta în luna august. Adăugați aceș- tora încă 3—4 starturi în în- treceeri internaționale, vreo două concursuri de verificare (dacă se va găsi cine să le organizeze) și veți afla că de „inarmată” se vor prezenta ei la marea confruntare con- tinentală. Și aceasta, în timp ce PRINCIPALII LOR AD- VERSARI VOR CONCURA APROAPE SĂPTĂMÎNAL ÎN CONDIȚII CIT MAI VA- RIATE.

Penuria de concursuri de- vine parcă și mai vizibilă dacă ne referim la activita- Țea pe diverse planuri locale, acolo unde PRACTICAREA ÎNOTULUI ESTE POSIBILĂ ÎN TOT CURSUL ANULUI. Au trecut luni de zile de cînd piscinele din Cluj, Oradea, Galați și chiar Reșița (în alți ani concursu- rile se succedau aici de la o săptămîna la alta) nu au mai cunoscut atmo- sfera unor veritabile înre- creeri. Iar în Capitală, un- de se pregătește marea

performanță a cunoscut, trei momente de ascendență: în trofeul Jeanty, în campio- natul național și spre sfîrșitul sezonului (la Cupa Româ- niei și Balcaniadă). Cu numai două prezențe, Ecaterina Iencic (care face față — acum — îndatoririlor de mamă) a reușit totuși să se mențină printre primele noastre floretești cărora li s-a alăturat ca o nouă infu- zie de tineret talentată dar — încă — înegala Adriana Moroșan.

Ana Ene și Mariana Stanca ocupă locurile 7—8 datorită unor comportări mai modes- te decît valoarea lor reală. În încheierea clasamentului, aflăm pe Sofia Orban și două reprezentante ale „noului val” Aniuta Alexandrov și Lina Halchin care au realizat o apropiere notabilă de elita floretei noastre.

Ne aflăm, după opinia noastră, în fața unei ierarhi- zări care reflectă cu fide- litate valoarea arătată de flo- retiste noastre de-a lungul anului expirat. Heana Drîmbă, care a intrunit numeroa- se opțiuni în plebscitele or- ganizate de ziarul nostru și de Știința Tineretului, s-a situat pe treapta cea mai de sus (în ciuda absențelor de la ultimele competiții ale a- nului). Exceptînd un acci- dental loc IV în învîntarea cu floretele poloneze, ea a fă- cut dovada unei remarcabile constanțe menținîndu-se — în opt mari competiții — nu- mai în zona medaliilor.

Campionașa a lumii în 1962 Olga Szabo continuă să fie la înălțime. Experiența și te- nacitatea au ajutat-o să ob- țină pe lîngă titlul de cam- pionă a țării și Cupa Româ- niei, patru victorii interna- ționale și un prețios loc secund în Cupa Jeanty care a constituit, în 1969, un „cvasi-monopol” românesc.

Al doilea pluton al clasa- mentului îl alcătuiesc Suzana Ardeleanu care, după un start bun, a avut o evolu- Ție mai modestă în evolu- Ția a doua a sezonului și Ma- riza Vicol, al cărei grafic de

Am notat pe urmărilor de- ținători ai primelor locuri: SŁALOM SPECIAL (2 man- șe): Juniori I (30 porți): 1. C. Gorea (Vatra Dornei), 2. N. Malanca (V.D.), 3. I. Ne- grea (V.D.); Juniori II (30 p.): 1. Șt. Balas (Gheor- gheni), 2. I. Chigic (V.D.), 3. L. Aved (Gheor.), Copii (25 p.): 1. F. Bor (V.D.), 2. W. Pall (Gheor.), 3. Gh. Cosa (Gheor.). Junioare I (25 p.): 1. Iudit Orosz (Gheor.), 2. Dana Vasileache

sezoane, federatia de specia- litate alcătuiesc aceste lo- turi pe baza unor rezultate înregistrate cu mai multe luni în urmă, fără a ține cont de forma sportivilor în preaj- ma întrecerilor cu caracter internațional. ANUL TRE- CUT, DE PILDĂ, loturile pentru „europenele” de ju- niori, „Cupa Europei” și Balcaniadă au fost alcătuite după concursurile din apri- lile (I), IAR ÎN LUNILE UR- MĂTOARE ELE NU AU MAI FOST SUPUSE NICI UN- UEI VERIFICĂRI. Dato- rînd acestui lucru, GH. LUPU, cel mai în for- mă inotător la naționalele de copii (care au precedat competiția de la Viena) și singurul cu șanse neîndoi- tnice de a obține o medalie, nu a făcut deplasarea.

Pe aceiași considerente (timpul realizat în primăvară) E. Almer, Cristina Stănescu, Cristina Balaban s-au bucu- rat de poziții cheie în echi- pele pentru concursurile de la Varșovia și Dubrovnik, DESI FORMA LOR DIN A- CEA PERIOADĂ NU LE O- FEREA NICI UN DREPT ÎNAINȚEA ALTOR CANDI- DATI.

Iar rezultatele mai slabe obținute de acești sportivi (și mai există asemenea ex- ample) atestă pe deplin ne- cesitatea de care aminteam mai sus.

Repunerea în drepturi a noțiunii de concurs, fără de care activitatea în orice di- ciplină sportivă nici nu po- te fi concepută, ESTE O PRO- BLEMA DE PRIMĂ IMPORTANȚĂ, care trebuie să frăm- teneze în permanență pe toți factorii angrenați în cursa dezvoltării nației românești. Altfel, toată munca lor se va înșela în van...

Adrian VASILIU

ÎN SFÎRȘIT, INDISCIPLINA A FOST PEDEPSITĂ CLUBURI FRUNTAȘE, ANTRENORI ȘI JUCĂTORI SANȚIONAȚI

Exasperată, proba- bil, de repeta- tele abateri de la disciplină, federa- Ția de baschet s-a hotărît, în sfîrșit, să ia o serie de măsuri constînd în: „SUS- PENDĂRI ȘI AVERTIS- MENTE. Salutăm dictarea acestor pedepse care, dacă s-ar fi produs, poate, mai din vreme, ar fi evitat recidiva. Dar, iată sancțiunile aplicate:

— pentru atitudine repro- babilă față de arbitrul me- ciului Dinamo—Steaua, Radu Diaconescu (Dinamo) a fost suspendat pe două etape;

— pentru proteste repetate și atitudine ireverențioasă față de arbitrii meciului I.E.F.S. — Rapid, N. Pîrșu (I.E.F.S.) a fost suspendat pentru o etapă;

— Doina Rusu (I.E.F.S. II) — suspendată pe o etapă pentru injurii aduse arbitri- lor la meciul I.E.F.S. II — Arhitectura;

— Liviu Negrita (Petrolul Ploiești) — suspendat pe o etapă pentru injurii aduse ar- bitrilor la meciul Petrolul — Rapid Buzău;

— Nicolae Dolhan (Crișul Oradea) — suspendat pe două etape pentru atitudine ire- verențioasă față de adversari la meciul Utilajul Timișoara — Crișul Oradea;

— Pavel Oană (Construc- torul Hunedoara) — suspendat pe o etapă pentru proteste la deciziile arbitrilor meciu- lui „U” Craiova — Construc- torul.

LA TENIS DE MASĂ A ÎNCEPUT CAMPIONATUL REPUBLICAN PENTRU ECHIPELE DE JUNIORI

● Surpriza primei zile: C. S. O. Pitești învinge Școala sportivă Buzău cu 5-2 ● În concurs: 6 perechi... de frați!

Începînd de ieri dimineață, sala Florescu găzduiește tu- rul campionatului republican al echipelor de juniori. Reu- nind la startul întrecerii 10 echipe de băieți și 8 de fete, competiția a debutat cu o sur- priză: înfrîngerea junezoarelor de la Șc. sp. Buzău de către

prospăta promovată C.S.O. Pi- tești.

La băieți, cele două disti- gătoare ale turneului de cali- ficare, Rapid Buzău și Con- structorul Hunedoara, continuă să evolueze bine, avînd fiecare cîte o victorie.

Din prima zi a campio- natului au constatat cîteva lu- cruri ce ni s-au părut intere- sante. Astfel, frații Cuc de la C.S.M. Cluj joacă amîndoi, cu priză „tut”, Adrian, cel mai mic dintre ei, impresionînd prin rapiditate și acuratețe stilul, și frîndă am po- teștit de frații Cuc, nu putem să nu amintim de existența în concurs a încă 5 perechi de frați: Firănescu Mihai și Pe- tre, Popovici Florin și Cor- nel, Dumitrescu Maria și Co- nstanța, Filimon Viorel și Ca- melia, Coltescu Mihai și Ca- briel, dintre care, doi au fost chiar... adversari: frații Col- tescu (Dinamo Craiova și Po- litehnica Buc.).

Competiția continuă astăzi de la ora 9 și 17, iar miline de la ora 9.

REZULTATE: băieți: Ra- pid Buzău-Sănatatea 5-2, Di- namo Craiova-C.S.M. Iași 1-3, Politehnica București-Comerțul Tg. Mureș 5-1, Con- structorul Hunedoara-C.S.M. Cluj 5-0, Volința București-Metalurgistul Cugir 5-4, Co- merțul Tg. Mureș-C.S.M. Cluj 5-2, Dinamo Craiova-Politeh- nica București 0-3, Metalur- gistul Cugir-C.S.M. Iași 1-3. Fete: C.S.M. I Cluj-C.S.M. II Cluj 5-0, Spatec București-Tehnohima Timișoara 5-0, C.S.O. Pitești — Șc. sp. Buzău 5-2, C.S.M. Iași-Voința Bu- curești 5-3.

H. ALEXANDRESCU

TELECRONICA MERCI, CHÉRIE!

I n televiziul sfîrșitului de an, sportul a avut și el buclăcia lui de viață, după franch-can-can-ul de la Moulin Rouge și baluri de operă, printre chita- re electrice, decolteuri și fracuri, ori la început de emi- siu, ori la sfîrșit, niciodată în pim, la mijloc, așa cum se cu- vine, de altfel, a fi tratată o activitate desfășurată în afara preocupărilor centrale ale o- mului. Orelle sportului sînt fie ale celor din preajma emi- siunilor pentru copii, fie ale bolnavilor de insomnie. Orelle serioase aparțin oamenilor se- rioși care nu fac și nu știu sport — binecîntați la sfîrșit de an cu varietăți, femei pi- cante și seriale zguduitoare, de înaltă cultură, ca „Moara de pe Floarea”. Ce-ar fi fost ca într-una din orele astea de virf intelectual să fi apărut o fantezie sportivă, cu cele mai frumoase goluri ale anului, cu momentele teribile ale națio- nalei, cu cîntecele, dansurile și bocetele stadionelor lumii, o fantezie cu idei (dar fără cuplete penibile), distractiv- e, educativă (mai puțin infor- mativă), cu o mare poftă de viață care să contamineze chiar șoa- recii de bibliotecă, un omagiu adus Sportului, adică uneia din cele mai optimiste im-agini ale omului (mai optimiste chiar decît ecranizarea unei melodrame...) — ei bine, ce-ar fi fost? N-ar fi fost nimic, nu vă speriați, nu-mi luați în serios fanteziile și aventurile...

Să zicem merci că Vornicu — în virtutea techiei sale pa- tîm de cronica sportivă — a introdus în „Realitatea ilus- trată” cîteva secvențe mari din „Războiul de 1000 de lacuri”, excelent filmate, ex- celent lucrate, excelent traduse de Bucalu. E o mare onoare pentru sport că o pătrîm în această emisie distinsă și va- fi, fără îndoială, o sîrbătoare și mai mare pe ușa noastră cînd într-o duminică printre invitați va apare un sportiv.

Să zicem merci și pentru cele trei retrospectivle Topescu —

Bădescu, care ne-au auzit pî- sul, ne-au dat dreptate și au montat — bine-rău, nu mai contează — cap la cap cîteva din fazele anului ce să nu înțîm în '70 cu mintea goală. Vom discuta ală dată despre presanță necesitate ca tele- sportul să depășească infor- mația și informatul — acum sîntem la merci și nu ne miș- căm de aici...

Adevărul e că în aceste retrospectivle am înștit o- meni fericiți — ca acest se- cretar al federației de tenis, om cu față senină, privire stră- lucindă de bucurie, care bucu- rie — zicea parcă dînsul tu- turor federațiilor — și la voi să fie... Cine nu-l înțelegea? Eu, cînd am citit că Năstase și Tiriac au fost consacrați sportului nr. 1 și 2 al anului, am tras o dușcă de vin cu o felie de cozonac alături și am coborît să curăț zăpada din fața casei, deși stau la etajul V... Comarischii — ca perspe- ctivă în tenul de masă — a fost mai sobru și sînt conșin- că știe dînsul de ce. Cîi des- pre sir Angelo, domnia sa nu a fost nici fericit, nici sobru și — cu aceea înțelegere uni- versală pe care ti-o dă un sfîrșit de an — îl înțelegem. Îl înțeleg, Sir Angelo era cris- pin, știea că Valcareggi e zburat deja în Mexic să vadă panorama nu l-a tulburat, „Je patron” — cum ar spune fran- cezii — astea și-a pînă zău de simbioză, noaptea cînd se vor alege primele ape.

Pe de-se pe voia lui Angelo Niculescu și că eadem în grupă cu cine vrea domnia sa! Fie ca simbioză noaptea — cînd la televizor vor înțîrîra nu numai notambulii sportivi, ci și oameni serioși! — pro- vidența să lucreze așa ca să- i putem spune că Valcareggi e zburat: merci, chérie! Că, fără ea — hai să nu ne mîntim chiar din primele zile ale anului — fără ea, degeaba or- ganizăm științific jocul la mij- locul terenului...

BELPHEGOR

IERARHIILE SCRIMEI NOASTRE

(Urmare din pag. 1)

III. CAMPIONATELE BAL- CANICE, ÎNTÎLNIRI BILA- TERALE: I — 60 p; II — 40 p; III — 30 p; IV — 20 p; V — 15 p; VI — 10 p.

IV. CAMPIONATUL NAȚI- ONAL, CUPA ROMÂNIEI: I — 50 p; II — 30 p; III — 20 p; IV — 15 p; V — 10 p; VI — 5 p.

Pentru floretești am luat în considerație următoarele competiții și învîntări bilate- rale: 1. Campionatul națio- nal; 2. Cupa României; 3. România — Polonia (Varșo- via); 4. România — R. F. a Germaniei (Bonn); 5. tur- nel-test de la Minsk; 6. Turneul țărilor socialiste (Minsk); 7. Turneul interna- țional de la Tata; 8. Cam- pionatele balcanice (Zagreb); 9. Patruaterul Franța — Ita- lia — România — Ungaria (Budapesta); 10. Trofeul Mar- tini de la Torino; 11. Tro- feul Martini New York; 12. Floreta de argint (Como); 13. Trofeul Jeanty (Paris); 14. Campionatele mondiale (Havana).

Iată ce clasament am ob- ținut:

1. Ileana DRÎMBĂ 405 p

2. Ecaterina IENCIC 85 p

3. Suzana ARDELEANU 140 p

4. Maria Vicol 125 p

5. Sofia ORBAN 45 p

6. Adriana MOROȘAN 45 p

7-8. Ana ENE 20 p

9. Marina STANCA 20 p

10-11. Aniuta ALEXANDROV 5 p

12. Lina HALCHIN 5 p

Ne aflăm, după opinia noastră, în fața unei ierarhi- zări care reflectă cu fide- litate valoarea arătată de flo- retiste noastre de-a lungul anului expirat. Heana Drîmbă, care a intrunit numeroa- se opțiuni în plebscitele or- ganizate de ziarul nostru și de Știința Tineretului, s-a situat pe treapta cea mai de sus (în ciuda absențelor de la ultimele competiții ale a- nului). Exceptînd un acci- dental loc IV în învîntarea cu floretele poloneze, ea a fă- cut dovada unei remarcabile constanțe menținîndu-se — în opt mari competiții — nu- mai în zona medaliilor.

Campionașa a lumii în 1962 Olga Szabo continuă să fie la înălțime. Experiența și te- nacitatea au ajutat-o să ob- țină pe lîngă titlul de cam- pionă a țării și Cupa Româ- niei, patru victorii interna- ționale și un prețios loc secund în Cupa Jeanty care a constituit, în 1969, un „cvasi-monopol” românesc.

Al doilea pluton al clasa- mentului îl alcătuiesc Suzana Ardeleanu care, după un start bun, a avut o evolu- Ție mai modestă în evolu- Ția a doua a sezonului și Ma- riza Vicol, al cărei grafic de

(1 — 20 p; 3 — 20 p; 6 — 35 p; 9 — 35 p; 10 — 70 p; 11 — 45 p; 12 — 35 p; 13 — 70 p; 14 — 75 p).

2. Olga Szabo 395 p (1 — 50 p; 2 — 50 p; 3 — 60 p; 4 — 60 p; 7 — 60 p; 8 — 60 p; 9 — 10 p; 13 — 45 p).

3. Suzana Ardeleanu 140 p (2 — 20 p; 3 — 40 p; 4 — 30 p; 5 — 35 p; 13 — 15 p).

4. Maria Vicol 125 p (1 — 30 p; 2 — 30 p; 8 — 30 p; 13 — 35 p).

5. Ecaterina Iencic 85 p (4 — 40 p; 9 — 45 p).

6. Adriana Moroșan 45 p (1 — 15 p; 2 — 10 p; 8 — 20 p).

7-8. Ana Ene 20 p (4 — 20 p) și Marina Stanca 20 p (1 — 10 p; 4 — 10 p).

9. Sofia Orban 45 p (2 — 15 p).

10-11. Aniuta Alexandrov 5 p (1 — 5 p) și Lina Halchin 5 p (2 — 5 p).

Ne aflăm, după opinia noastră, în fața unei ierarhi- zări care reflectă cu fide- litate valoarea arătată de flo- retiste noastre de-a lungul anului expirat. Heana Drîmbă, care a intrunit numeroa- se opțiuni în plebscitele or- ganizate de ziarul nostru și de Știința Tineretului, s-a situat pe treapta cea mai de sus (în ciuda absențelor de la ultimele competiții ale a- nului). Exceptînd un acci- dental loc IV în învîntarea cu floretele poloneze, ea a fă- cut dovada unei remarcabile constanțe menținîndu-se — în opt mari competiții — nu- mai în zona medaliilor.

Campionașa a lumii în 1962 Olga Szabo continuă să fie la înălțime. Experiența și te- nacitatea au ajutat-o să ob- țină pe lîngă titlul de cam- pionă a țării și Cupa Româ- niei, patru victorii interna- ționale și un prețios loc secund în Cupa Jeanty care a constituit, în 1969, un „cvasi-monopol” românesc.

Al doilea pluton al clasa- mentului îl alcătuiesc Suzana Ardeleanu care, după un start bun, a avut o evolu- Ție mai modestă în evolu- Ția a doua a sezonului și Ma- riza Vicol, al cărei grafic de

(1 — 20 p; 3 — 20 p; 6 — 35 p; 9 — 35 p; 10 — 70 p; 11 — 45 p; 12 — 35 p; 13 — 70 p; 14 — 75 p).

2. Olga Szabo 395 p (1 — 50 p; 2 — 50 p; 3 — 60 p; 4 — 60 p; 7 — 60 p; 8 — 60 p; 9 — 10 p; 13 — 45 p).